

POSTANOWIENIE

9 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 9 sierpnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie
w sprawie z powództwa C. spółki akcyjnej w T.

przeciwko G. spółce akcyjnej w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego – T. spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej G. spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 22 grudnia 2021 r., V AGa 406/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku
opóźnienia rozpoczynającego bieg po upływie tygodnia od dnia
doręczenia postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi
kasacyjnej do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 grudnia 2021 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym

uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego, związane ze stwierdzeniem, że „brak jest wystąpienia wadliwego wykonania przez Interwenienta (T. sp. z o.o. z siedzibą w K.) w zakresie wskazanym przez Powoda, a tym samym brak jest podstaw do wypłaty świadczenia z tytułu Gwarancji ubezpieczeniowej” oraz że „brak spełnienia warunków formalnych wezwania do zapłaty z Gwarancji”, nie daje zaś podstaw. Wywody skarżącego w tym zakresie, odnoszące się w istocie do stanu faktycznego sprawy, nie wskazują dostatecznie na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

sp

[f.n]